

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.III.45.282/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Katalin a tanács elnöke

Dr. Bérces Nóra előadó bíró

Dr. Sperka Kálmán bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperesi képviselő: Dr. Szepesi Dóra ügyvéd
(felperes címe)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)

A per tárgya: társadalombiztosítási ügyben indult közszolgálati jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel támadott határozat száma: Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.379/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.379/2022/2. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kérelmet terjesztett elő az alperesnél egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság bejegyzése iránti. Az alperes a kérelmet elutasító határozatot – a kérelemben megadott címre – postai úton kísérelte meg kézbesíteni a felperes részére, a küldemény azonban „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza az alpereshez 2021. július 2-án. A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte, és igazolási kérelmet csatolt a keresetindítási határidő elmulasztása miatt.

[2] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 102.K.705.840/2021/3. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét elutasította, majd – annak jogerőre emelkedése után – a 4. sorszámú végzésével a keresetlevelet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította.

[3] A felperes a keresetlevelet visszautasító 4. számú végzéssel szemben annak 2022. február 8-i jogerőre emelkedését követően nyújtott be fellebbezést, amelyben az elmulasztott fellebbezési határidő miatt igazolási kérelmet is előterjesztett.

A fellebbezéssel támadott végzés

[4] A Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: ítéltábla) a 2.Kpkf.750.379/2022/2. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét elutasította a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 149. § (1) bekezdésére, 150. § (1) bekezdésére, a 151. § (2) bekezdésére, valamint 153. § (1) bekezdésére hivatkozással.

[5] A végzés indokolása szerint a felperes a közigazgatási eljárás során és a perben is mindvégig a budapesti lakóhelyét tüntette fel kapcsolattartás (lakó) helyeként, külföldi elérhetőségét nem jelentette be, és nem közölte azt sem, hogy mi volt az akadálya a keresetlevél általa külföldön vagy Magyarországon történő postára adásának. A felperes hivatkozásai az önhiba körébe tartoznak, így részéről a mulasztás vétlensége nem állapítható meg (Kfv.VII.38.077/2021/4., Kpkf.VI.39.528/2021/2.). Ezen felül a hivatkozott körülmények valószínűsítése is elmaradt, márpedig töretlen az ítélkezési gyakorlat a tekintetben, hogy ha a fél kérelméhez a hivatkozását erősítő – azt legalább valószínűsítő – valamely bizonyítékot nem csatol, a pusztá előadása még méltányos elbírálás mellett sem teszi megalapozottá az igazolási kérelmet (Pf.IV.24.796/2018/2., Pkf.VI.24.672/2019/4., Kpkf.VI.40.327/2020/2., Kpkf.VI.39.922/2021/2.).

A fellebbezés és észrevétel

[6] A felperes az ítéltábla igazolási kérelmet elutasító 2. számú végzése ellen fellebbezést terjesztett elő, amelyben – tartalma szerint – elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a törvényszék, illetve az ítéltábla új eljárás lefolytatására utasítását; másodlagosan annak megváltoztatását és az igazolási kérelmének történő helyt adást kérte. Ezen túlmenően a felperes azt is kérte, hogy a Kúria a joghatás kiváltására a kézbesítés

szabálytalansága miatt alkalmatlan elsőfokú bírósági határozatok jogellenességét állapítsa meg, és annak jogkövetkezményeit alkalmazza. Felperes a fellebbezésben a Kp. 2. § (1), (3), (6) és (7) bekezdéseinek, a 4. § (6) bekezdésének, 42. § (1) bekezdésének, 85. § (3) bekezdésének, a Pp. 151. § (2) bekezdésének, valamint 152. § (3) bekezdésének megsértésére hivatkozott és utalt az Ákr. 26. §-ában, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakba: Eüsztv.) 2. § (1) bekezdésében, valamint az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 1. §-ban és 6. § (10) bekezdésében foglaltakra.

[7] Előadta, hogy a törvényszék előtt folyamatban volt eljárás iratai közül a 3., 4., 11., valamint a 14. sorszámú végzések állnak rendelkezésre, ezért kérte a teljes iratanyag elektronikus úton történő megküldését. A 14. sorszámú végzéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az joghatás kiváltására nem alkalmas, mert a jogi képviselő, mint természetes személy, nem pedig az ügyvédi iroda elektronikus címére került kézbesítésre.

[8] Álláspontja szerint az ítéletábrai végzés helytelenül rögzítette, hogy 2021. május 11-én kelt az alpereshez benyújtott kérelme, mivel e tárgyban már 2015. május 19-én ajánlott küldeményt küldött az alperesnek.

[9] Idézte az igazolási kérelmében foglaltakat, amely szerint ... dolgozott, ezért hozzátartozója (édesanyja) vette át a részére küldött postai küldeményeket. Azok továbbítása, a tartalmukról való egyeztetés, valamint a postára adás időigényes, ami nem róható a terhére. A Pp. 151. § (2) bekezdésével összefüggésben előadta, hogy az nem írja elő bizonyítékok csatolását. A „bíróság” a relevánsnak tartott tények megismerése és a bizonyítékok feltárása érdekében meghallgathatta volna a felperest a Pp. 152. § (3) – helyesen: Pp. 153. § (3) – bekezdése alapján. Ekkor megismerhette volna a felperes munkavállalásának, külföldi tartózkodásainak konkrét időtartamát, a hazalátogatásoknak a körülményeit, illetve egyéb, a privát szféráját érintő tényeket. Kifogásolta, hogy a bíróság a fenti jogi eszközöket nem alkalmazta, továbbá az igazolási kérelmet nem méltányosan bírálta el.

[10] Álláspontja szerint az eljáró bíróságoknak nem csupán az igazolási kérelem körében előadott kimentési okok értékelése volt a feladata, hanem hivatalból kötelesek lettek volna vizsgálni, hogy az alperesi határozat kézbesítése szabályszerűen történt-e meg, azaz az alperes joghatás kiváltására alkalmas módon küldte-e meg a döntését. Az alperesnek elektronikus úton kellett volna kapcsolatot tartani a felperessel, mert a kérelmét EPAPIR használatával nyújtotta be.

[11] A tisztességes eljárás követelménye nemcsak amiatt sérült, hogy az alperes nem szabályszerűen kézbesítette a határozatát, hanem azért is, mert a fellebbezéssel érintett végzésben hivatkozott bírói döntések nem nyilvános határozatok, azokat az ítéletábrá nem küldte meg a végzésével, így az azokra történő hivatkozás nem fogadható el a Kp. szabályai szerint.

[12] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozatlan.

[14] A Kúria az ítéletábrá végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között vizsgálta felül.

[15] Mivel a Kúria másodfokú eljárásának tárgyát a törvényszék 102.K.705.840/2021/4. számú jogerős végzése ellen benyújtott felperesi fellebbezésben előterjesztett, a fellebbezési határidő elmulasztásának kimentése céljából csatolt igazolási kérelmet elutasító 2.Kpkf.750.379/2022/2. számú ítéletáblai végzés képezte, a Kúria a felperes azon előadásait, amelyek a törvényszék 14. sorszámú végzésére, valamint a közigazgatási eljárásban az alperes kézbesítési gyakorlatának, kapcsolattartási módjának állított jogszerűtlenségére vonatkoztak, nem vizsgálhatta. A másodfokú eljárás tárgyára tekintettel nem volt lehetősége a Kúriának a fellebbezési eljárásban a teljes iratanyag felperes részére történő megküldésére és a fellebbezett végzést nem érintő korábbi eljárások vizsgálatára sem abból a szempontból, hogy az eljáró bíróságok az általános intézkedési és tájékoztatási kötelezettség, valamint az iratok kézbesítése tekintetében a Kp. 2. § (6) bekezdése, a Kp. 36. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján alkalmazandó Pp. 110-112. §-ai, valamint Pp. 135-145. §-ai rendelkezéseit betartották-e.

[16] A fellebbezési eljárás tárgyát képező, a felperes igazolási kérelmét elutasító ítéletáblai végzéssel összefüggésben a felperes a Pp. 151. § (2) bekezdése és a Pp. 153. § (3) bekezdése ítéletábla általi megsértésére hivatkozott.

[17] A Pp. 151. § (2) bekezdése szerint az igazolási kérelemben elő kell adni a mulasztás okát és azokat a körülményeket, amelyek a mulasztás vétlenségét valószínűvé teszik. E szabály valóban nem rendelkezik külön a mulasztás vétlenségét valószínűsítő körülményekre vonatkozó bizonyítékok előterjesztésének kötelezettségéről, azonban ez következik a Kp. 3. §-ában előírt jóhiszemű és együttműködő magatartás követelményéből, valamint abból, hogy a Pp. 151. § (2) bekezdése a mulasztás vétlenségének valószínűsítését kívánja meg, ami az előadott tény, körülmény pusztán állítását meghaladó – de a bizonyítás szintjét el nem érő – igazolása a fél által állítottaknak. Ezért a felperes részéről nem volt elegendő a fellebbezési határidő elmulasztására okot adó körülményeket állítani, azt szükséges lett volna valamilyen bizonyítékkal alá is támasztani, valószínűsíteni.

[18] A Pp. 153. § (3) bekezdésében meghatározott méltányos elbírálás kötelezettségével összefüggésben a Kúria arra mutat rá, hogy az nem érvényesül automatikusan. A méltányos elbírálás gyakorlására a bíróság részéről csak akkor kerülhet sor, ha a fél az igazolási kérelemben maradéktalanul előadja a mulasztás alapjául szolgáló okot, az azt alátámasztó körülményeket és valószínűsíti a mulasztása vétlenségét is. Az állandósult bírói gyakorlat szerint a fél előadása bizonyíték csatolása nélkül még a méltányos elbírálás mellett sem teszi az igazolási kérelmet megalapozottá (Kpkf.VI.39.536/2022/2. Kpkf.IV.39.248/2022/2., Kpkf.VII.40.426/2021/2.).

[19] Az elmulasztott határidő kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a mulasztás önhibáján kívül történt, a mulasztásban ő vétkes. Mivel e valószínűsítés a felperes részéről nem történt meg, az ítéletábla okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által hivatkozott körülmények nem támasztották alá sem az önhiba hiányát, sem a felperes mulasztásának vétlenségét.

[20] A Pp. 153. § (3) bekezdése értelmében a bíróságnak – amint arra a felperes helyesen hivatkozott – valóban lehetősége van arra, hogy az igazolási kérelem elbírálása előtt a feleket meghallgassa. Ez a lehetőség azonban csak a szabályszerűen előterjesztett, kellően valószínűsített igazolási kérelem esetén lehet a döntést megelőző eljárási cselekmény, és semmiképpen nem szolgálhat arra, hogy annak során a fél az igazolási kérelemben előadni, illetve valószínűsíteni elmulasztott tényeket, körülményeket pótolja, és ezáltal az igazolási kérelem előterjesztésének egyébként is szoros határidejét mintegy meghosszabbítsa. Erre figyelemmel az, hogy az igazolási kérelem tárgyában az ítéletábla tárgyalást nem tartott, szintén nem volt jogsértő eljárás.

[21] Mindezeket túlmenően a Kúria rámutat arra is, hogy az iratokból megállapíthatóan a törvényszék keresetlevelet visszautasító 4. számú végzését a felperes lakcímén 2022. február 8-án vette át a hozzátartozója, a végzés 2022. február 24-én jogerőre emelkedett. A felperes ezt követően, 2022. április 26-án terjesztette elő a fellebbezését és a fellebbezési határidő kimentését szolgáló igazolási kérelmét. A fellebbezési határidő lejárt és az igazolási kérelem előterjesztése között eltelt idő az igazolási kérelem előterjesztésére nyitva álló, a Pp. 151. § (1) bekezdésében meghatározott három hónapos – objektív – határidőt nem lépte túl, azonban a 15 napos – szubjektív – határidőt meghaladta. Ugyanakkor a felperes arra nem adott elő semmilyen indokot, hogy az igazolási kérelmet miért nem terjesztette elő az elmulasztott fellebbezési határidő utolsó napjától számított 15 napon belül.

[22] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az ítéletábla fellebbezéssel támadott, a felperes igazolási kérelmét elutasító végzése megfelel a jogszabályoknak, ezért azt a Kp. 114. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdésére hivatkozással helybenhagyta.

A döntés rövid tartalma

Az igazolási kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem mentesíti a felet a véltenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolása alól.

Záró rész

[23] A fellebbezési eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[24] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[25] A Kúria a végzés elleni fellebbezés elbírálásához tárgyalás tartását nem találta szükségesnek, ezért a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2023. január 11.

Dr. Farkas Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Kúria
III.Kpkf.45.282/2022/2
tisztviselő

6